

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

טל תשבת מפי זרעו

ספר
הַשְּׁפָעוֹת הַרְשָׁב"י

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 37

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

”מפעל הזוהר העולמי”

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

**שע”י ”חברה מזכי הרבים העולמי”
מפעל עולמי להצלת הדת**

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

מיסודו של הגה”צ רבי שלום יהודה גראס
כ”ק מרן אדמו”ר מהאלמין שליט”א

תוכן הענינים

- חלקים נבחרים מדרשה ערב יום הכפורים תשע”א י”ג מדות של רחמים מכ”ק אדמו”ר מהאלמין שליט”א בביהמ”ד עטרת ישעיה האלמין – בית שמש לזכות לשפע רוחני וגשמי ולעורר רחמי שמים על ידי התחברות לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי”ע..... **א**
- ערכה של שעה..... **ג**
- החלש יאמר גבור אני..... **ו**
- בחמש מאות ש”ח נביא את המשיח!!!..... **ז**
- התעוררות ללמוד מוסר והתחזקות בלמוד הזוהר הקדוש בימים אלו..... **י**
- צריכים לעסק גם בחלק הנסתר..... **יא**
- הגאון הצדיק הקדוש המקובל האלוקי רבינו יהודה פתיה זי”ע מחבר הרבה ספרים בנגלה ובנסתר..... **יא**
- הרשב”י בא מעולם העליון לתן הספמה על ספר הקדוש יין הרקח..... **יב**
- כל אחד ילמד את האדרות בכל חודש אלו עד יום הכפורים..... **יב**
- התעוררות ללמוד חכמת הקבלה – ואלו שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני. **יג**
- לית אתר פנימאה בכל אינון פאינון דידעי רזא דמאריהון וידעי לאתדבקה בהו בכל יומא... **יג**
- מי שעוסק בחכמת האמת נקרא בו להקדוש ברוך הוא..... **יד**
- וכתבתי זה להיות מזכרת לחכמי הדורות לידע ולהודיע ולהודע שפמה צרות, רבות ורעות גורמים לעולם בהתשלם מעסק רזי התורה..... **טו**
- ”בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!”..... **טז**

סֵפֶר הַשְּׁפָעוֹת הַרְשָׁב"י

חלקים נבחרים מדרשה ערב יום הכפורים תשע"א י"ג מדות של רחמים מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א בביהמ"ד עטרת ישעיה האלמין - בית שמש לזכות לשפע רוחני ונשמי ולעורר רחמי שמים על ידי התחברות לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע ברוכים הבאים בשם ה'.

ברשות הרבנים הגאונים הצדיקים, ומזפי הרבים המקרבים את אחינו בני ישראל לאבינו שבשמים ה' עליהם יחיו, שארגנו את הקבוץ הזה, וברשות כל הקהל הקדוש הזה, יוסף ה' עליכם אלה פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם, אמן.

אנחנו מיחלים ומצפים שמקידוש השם הגדול והנורא הזה היוצא מהקבוץ הקדוש הזה, נזכה לברפת: "וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו", בביאת משיח צדקינו בב"א.

פתוב במשנה באבות (פרק ג א): "עקביא בן מהללאל אומר, הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה. דע, מאין באת, ולאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון... ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון, לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא."

שואלים המפרשים, מה זה 'דין' ומה זה 'חשבון'? ומבארים, דין זה על העברה וחשבון זה על זמן העברה שהיה יכול לעשות מצוה וללמוד תורה.

ידועים דברי חז"ל הקדושים: (יומא דף פ"ו ע"ב) על ידי תשובה מיראה זדונות נעשים לו כשגגות, ועל ידי תשובה מאהבה זדונות

נעשות לו זכויות. והעצה היחידה להנצל מהחשבון היא תשובה מאהבה, ואחד מיסודי התשובה זה קבלה לעתיד.

מורי ורבותי!!! איך אפשר לתקן, ואיך אפשר להפוך שעה אחת למאות מליוני שעות של תורה? ובמה תתרצה תשובתנו לתשובה מאהבה? ומה נקבל על עצמנו כדי לזכות בדין וחשבון?

"על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכוונן עיר סיחון": "כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנן": (במדבר כ"א - כ"ז-כ"ח), ובגמרא בבא בתרא (דף ע"ח ע"ב): א"ר שמואל בר נחמן א"ר יוחנן מאי דכתיב על כן יאמרו המשלים וגו' המשלים אלו המושלים ביצרים בואו חשבון בואו ונחשב חשבוננו של עולם הפסד מצוה כנגד שכרה^[א] ושכר עברה כנגד הפסדה. תבנה ותכוונן אם אתה עושה כן, תבנה בעולם הזה ותכוונן לעולם הבא, עכ"ל.

לא חרב העולם אלא בפשעה של תורה ולא חרבה ארץ ישראל אלא מפני פשעה של תורה, וכל הצרות הבאות על ישראל אינן אלא מפני פשעה של תורה שנאמר בפשע יעקב כל זאת (מיכה פרק א' פסוק ה')... (אלהיו זוטא פ"א, מחב"ר אות ה') ועל כן צריך האדם להשתדל מאד בכל מאמצי כוחו לצוד הזמן מהבלי העולם הזה ולעסוק בו בתורה בכל מה שאפשר לו כמו המציל אבנים טובות ומרגליות מזוטו של ים, וכמ"ש הנחמדים מזהב

[א] ספור מסוחר יהודי מכר בירושלים עיה"ק: כשנודע לו דברי הבן איש חי והכסא מלך, נצל את זמנו ולמד שש שעות בשבת אחת. וספר לי על כך. אמרתי לו שששלומו מדי בשמחה, זה שנה מליון שנה, ענה לי, לו ידעתי הייתי לומד 13 שעות זהר בשבת.

בואו וראו מחו של סוחר שעושה חשבונות על כסף וזהב, כששומע חשבונות כאלו שיכול להגיע לעשרות גדולה כזו, ומקים בעצמו את הפסוק "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף". ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הקדושים במסכת אבות (פרק ד' משנה א'): בן זומא אומר... איזהו עשיר השמח בחלקו, שנאמר (תהלים קכח), גייע כפיד כי תאכל אשריך וטוב לך. אשריך, בעולם הזה. וטוב לך, לעולם הבא. ואננו מתפללים בכל יום: "ותן חלקנו בתורתך", ומיהו העשיר האמתי זה ששמח בחלק ולמוד התורה ובזה מכפיל את תורתו באלף, וידוע דברי האר"י החי שעקר עבודת ה' צריך להיות בשמחה, ועל ידה זוכים לכל המעלות וההשגות בסיעתא דשמיא.

ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים, (תהילים פרק י"ט, י"א), (כף החיים סימן קנ"ו סקי"א).

על כן כל מי שענינו בראשו ועדין בר דעה, ירוץ ויחטף ויאחז באילן החיים האמתיים.

כתב הפך החיים (ס' קנ"ה סקי"ב): מצוה פריה ורביה שלא יהא עקר בשכלו שאינו מוליד ואמרו חז"ל ודלא מוסיף יסף, וצריך שיחדש בכל יום מה שלא חדש מקדמת דנא, ובזה יאירו ימיו לעולם הבא (בשם אור צדיקים אות י"ג), וכתב מרנא הבן חי זי"ע (חלק דרושים פרשת משפטים ד"ה אם אדוניו יתן לו), וז"ל: כי חדושי תורה בחלק הנסתר נקראים בנים וחדושי תורה בחלק הנגלה נקראים בנות, עפ"ל. ויוצא לפי דבריהם הקדושים דכדי לצאת ידי חובת פריה ורביה בתורה חייב לחדש גם בנגלה וגם בנסתר ומי יאמר זפיתי ויצאתי ידי חובתי.

ובזוה"ק (פרשת שלח לך דף קע"ג ע"א) כתוב שכל יהודי חייב לחדש חדושים בשבת קודש, והקב"ה שואל לנשמה מה חדשה, ואם לא חדש נמצאת בבושה גדולה.

הגה"ק רבי אליעזר פאפו זי"ע בפלא יועץ (ערך חדוש), כתב: רק שיעמל בכל כוחו לחדש חדושי תורה דהיינו להקשות ולתרוץ בתנ"ך ובש"ס או לפרש פרושים בפרד"ס על תנ"ך וש"ס. ואח"כ כתב: וגם לימוד ספר הזוהר הקדוש אף באין מבין חשוב לו כאילו חדש חדושים עפ"ל. הראת לדעת דהלומד זוה"ק יוצא ידי חובת חדושי תורה גם בכל הפרד"ס, וזהו בוודאי חדושים אמתיים ותורה לשמה.

בואו חשבון!!! - מה שיהודי אחד יכול לזכות על ידי למוד הזהר בין בימות החול ובין בשבת קודש.

ערכה של שנה

רבותינו הפליגו בשבחה וערכה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החול, כלשון הזהר הקדוש סוף פרשת "שלח-לך" - זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין".

מְרָא הַרִי"ח הַטּוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֶּן אִישׁ חַי" פָּרְשֵׁת שְׁמוֹת שָׁנָה שְׁנִיָּה, כָּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כָּתְבוּ הַמְּקַבְּלִים ז"ל: דְּגִדּוֹל פֶּעַל הַנְּעֻשָׁה מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבָּת, אֶלֶף פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנְּעֻשָׁה מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל יְמֵי הַחֹל, עַכְל"ק. וּבְאִוְרוֹ עַל פִּי מֵאֲמַר חז"ל, דְּיֹמְוֵי שֶׁל הַקֶּבֶ"ה אֶלֶף שָׁנִים, שְׁנֵאֲמַר כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל וְגו' – וְשַׁבַּת קוֹדֵשׁ הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא – זֹאת אוֹמֵרֶת, כְּיוֹמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה. אִם כֵּן בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ הַכֹּל בְּעֶרְךָ שֶׁל יוֹמוֹ שֶׁל הַשִּׁי"ת וַיִּתְעַלֶּה, אֲשֶׁר עַל כֵּן, כָּל פְּעֻלָּה קְדוּשָׁה בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, עוֹלָה אֶלֶף יְדוֹת, לְעֶרְךָ יְמֵי הַחֹל (מִצָּא חֵן בַּמְדַּבֵּר).

רַבְּנוּ מְרַדְכֵי שְׂרַעְבֵי זי"ע הַתְּבַטָּא פֶּעַם בְּאַזְנֵי מְקַרְבֵּי וְאָמַר: "שְׁעָה שֶׁל לַמּוֹד תּוֹרָה עַל דֶּרֶךְ הַפְּשֻׁט בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, שׁוּה לְלַמּוֹד שָׁנָה שְׁלֵמָה בְּיוֹם חַל. וְשְׁעָה אַחַת שֶׁל לַמּוֹד זֶהֱר וְקַבְּלָה בְּיוֹם חַל, הִיא כְּמוֹ שָׁנָה שֶׁל לַמּוֹד פְּשֻׁט בְּיוֹם חַל. וְלַמּוֹד הַקֶּבֶלָה וְזֶהֱר בְּיוֹם שַׁבַּת בְּמִשְׁךָ שְׁעָה שׁוּה לְלַמּוֹד שְׁבָעִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה בְּיָמֹת הַחַל"א^[1]. וּפְסִק הַגַּה"ק הַכֹּף הַחַיִּים (קנ"ה סק"ב), דְּלַמּוֹד הַזּוֹהֵר יִחָשֵׁב לְלַמּוֹד הַקֶּבֶלָה. וְכָתַב הַפְּלֵא יוֹעֵץ וז"ל: וְאֶפִּילוּ אִי לֹא יָדַע מֵאֵי קָאֲמַר וְשׁוּגָה בּוֹ שְׁגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לְפָנֵי הַקֶּבֶ"ה כְּדַכְתִּיב וְדַגְלוּ עָלֵי אַהֲבָה וּפְרָשׁוּ חז"ל וְדִלּוּגוֹ עָלֵי אַהֲבָה, עַכְל"ל.

וְכִבֵּר דְּבַר בְּקִדְשׁוֹ מֵהַר"ש בּוֹזְגָלוֹ זי"ע מֵאוֹר עֵינֵינוּ בְּעַל "הַכֶּסֶא מְלֶךְ", דְּלַמּוֹד הַזֶּהֱר הַקְּדוּשׁ עוֹלָה שְׁעָה אַחַת לְעֶרְךָ שָׁנָה שֶׁל לַמּוֹד הַפְּשֻׁט, וְהוּבָא פְּסָקוֹ בְּכֹף הַחַיִּים (סִימָן קנ"ה סק"ב), וז"ל: הַכֶּסֶא מְלֶךְ" (תַּקּוּן מ"ג): כִּי לַמּוֹד הַזֶּהֱר הַקְּדוּשׁ בְּגִירָסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עוֹלְמוֹת, וְכֹל שְׁכֵן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וְלַהֲבִין אֶפְלוּ פְּרוּשׁ מֵאֲמַר אַחַד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תַּקּוּן לְמַעְלָה בְּשְׁעָה אַחַת מֵה שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוֹד הַפְּשֻׁט שָׁנָה תְּמִימָה, וּמִבְּטַח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְּמִלְכָּא, וַיְהִי מְרוּאֵי פָּנֵי הַמְּלֶךְ הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּתָא דְּרַקִּיעָא.

[ב] הַעֲרָה מֵאֵת רַש"ר: וְהִבְנָה לְדַבְרֵי רַבְּנוּ יִמְצָא הַקּוּרָא מְלִשׁוֹן הַזֶּהֱר הַקְּדוּמָה אֵת לַמּוֹד הַמְּשֻׁנָּה כְּחֻצֵיר וְכַתְּבֵן אֶצֶל סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְכַנְפֵר בְּפִרְשֵׁת "וַיִּצְא" בְּרַעֲיָא קְהִימָנָא (דף עה:)" וְיוֹי לְאִינוֹן דְּאֶכְלִין תְּבֵן בְּאוּרִיתָא וְלֹא דְעֵין בְּסִתְרֵי דְּאוּרִיתָא". עוֹד הִבִּיא מוֹרְנוֹ הַרְבַּ חַיִּים וַיִּטָּאֵל בְּהַקְּדָמָתוֹ ל"שְׁעַר הַהַקְּדָמוֹת", לְשׁוֹנוֹת וּמְקוּרוֹת שׁוֹנִים שְׁקוּרָאִים לְלַמּוֹד הַנִּגְלָה שְׁפָחָה וְקִלְיָפִין לְעַמֵּת תּוֹרַת הַקֶּבֶלָה.

גם בתקונו ל' כתב (הכפסא מלך), וזה לשונו: כִּמְהָ גְדוּל חַיּוּב עַל תְּלִמִיד חֲכָם לְלַמֵּד קִבְלָהּ. וְעַנְשָׁם כִּמְהָ גְדוּל אִם אֵינָם לּוֹמְדִים קִבְלָהּ וּגְוָרִם אַרְךָ גְּלוּתָא כִּי הֵם מְעַכְבִּים הַגְּאֻלָּה רַחֲמֵנָא לִיְצִלָן, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשַׁעַה אַחַת בְּלִמּוּד הַקִּבְלָה מַה שְּׁלֵא נַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד חֲדָשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, כִּי גְדוּל כַּחַה לְקָרֵב הַגְּאֻלָּה.

וְאֵי תָא בְּאֲבוֹת דְּרַבִּי נִתְּן (פֶּרֶק ג' מִשְׁנֵה ו'), פְּעַם אַחַת בְּצַעַר מִמָּאָה פְּעָמִים שְׁלֵא בְּצַעַר^ג, וְגַם צַעַר כְּבִישַׁת הַיָּצָר נַחֲשֵׁב לְיִסּוּרִים, וְאֵי תָא בְּיַלְקוּט שְׁמַעוֹנִי (קִהְלֵת פֶּרֶק ב - רִמּוֹ תַתְּקוּסח): אָמַר רַבִּי חֲנִינָא בַר פֶּפְאָ תוֹרָה שְׁלִמְדִתִּי בְּאֵף נִתְקִימָה לִי.

הַעוֹלָה מִדְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ הַכֶּסֶא מְלֶךְ וְהַרִ"ח הַטּוֹב זי"ע, דְּהַלּוּמֵד שְׁעָה זָהָר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, כְּלוּמֵד אֶלְף שָׁנָה פִּשְׁט בְּיוֹם חוּל. וּלְפִי זֶה, אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד שֵׁשׁ שָׁעוֹת זָהָר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, הָרִי שְׁזָכָה לְתַקְּן כָּל הַשִּׁית אֶלְפִין יָמֵי הַבְּרִיאָה. וּבְנוֹסָף עַל כֵּךְ חֲדוּשׁוֹ שֶׁל בְּעַל אוֹרְחוֹת צְדִיקִים (שַׁעַר הַשְּׂמִחָה) הַמְּבָאָר דְּלִמּוּד (וְכָל מִצְוָה) הַנֶּעֱשֶׂה בְּשְׂמִחָה, עָרְכוּ כְּפוּל אֶלְף, יוֹצֵא שְׁכָאֲשֵׁר יְהוּדֵי לּוּמֵד בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ וּבְשְׂמִחָה תּוֹרַת הַרְשֵׁב"י – "הַזָּהָר הַקְּדוּשׁ" עוֹלָה בְּשַׁעַה אַחַת לְעַרְף שֶׁל מְלִיוֹן שָׁנָה (לִמּוּד פִּשְׁט בִּימֵי הַחוּל). וּבִיִּסּוּרִים כְּפוּל מָאָה, סָף הַכֹּל לִימּוּד זוֹהָר הַקְּדוּשׁ שְׁעָה בְּשַׁבַּת שְׁוֹנָה מָאָה מְלִיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה!!!! וְשָׁנִיָּה אַחַת כֶּ-28.000 שָׁנָה תּוֹרָה. צֵא וַחֲשֵׁב בְּלִמּוּד הַזוֹהָר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת, בְּכָל שָׁנִיָּה אַתָּה מְשַׂמַּח אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְקַיֵּם אֶת הַפְּסוּק "וְעַתָּה יִגְדֵל נָא כַח [כ"ח] ה'".

[ג] כתב החפץ חיים בספר "צפית לישועה" (פרק א): וידוע דאיתא באבות דרבני נתן דפעם אחת בצער שקול ממאה פעמים שלא בצער, ועבודת השם יתברך כעת היא טהורה ונקיה שאין בה מטרה לכבוד או שאר פניות, כי אדרבא נתקיים בנו בעוה"ר וסר מרע משתולל על הבריות, (פרש"י בסנהדרין צז ע"א ע"ב כל העולם אומרין עליו שוטה הוא, היינו משתולל לשון שטות), ויראי ה' ימאסו אצל כמה סוגי אנשים. ויש אנשים אשר בשביל לעשות את בניהם יהודים כשרים כדת התורה, מקבלים עליהם לחיות חיי עוני ודוחק כל ימיהם, ומשארית עמלם יפרישו שכר למלמדים ומוורים שיחזקו בניהם בתורת ה'. ואינם מהגרים ממקומם למרות עוניים ודוחקם למקומות הרחוקים שהפרנסה מצויה יותר בשביל חינוך בניהם לתורה ויראה, בודאי נוכל לומר דנחשב זה תשובה לה' בכל לב ונפש.

בואו וראו: שעה אחת בשבת קדש שוה מאה מליון שנה תורה, ועוד נחשב כמו שמחדשים חדושים בתורה, וזהו בודאי חדושים אמתיים ותורה לשמה, ובכך כל אחד ימצא תקון ונחת לנשמתו.

החלש יאמר גבור אני

הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם כן שווה מליון שנה תורה. ואם קשה לך ללמוד אז זכית למאה מליון שנה, [כמו 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום במשך מאה ימים^[ד]] וכך יקויים בנו דברי הנביא יואל (ד' י') "החלש יאמר גבור אני", וכל יהודי יכול לזפות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

אמרו חז"ל (אבות פרק ה' י"ח), כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, חטא מלשון חטא ועברה, וגם מלשון חסרון כמו: "והייתי אני ובני שלמה חטאים" (מלכים א' פרק א' פסוק כא). פרוש: חסרים.

ובמה נתקן את העברה? במה נשלים את החסרון?

כתוב בכתבי האריז"ל, שעל ידי לימוד תורת הסוד מתגלה לנו תורת הנגלה, ובדורנו כולנו זוכים לראות את זה עין בעין, וכבר מעידים אברכי הפוללים ואפילו יהודים פשוטים, שאחרי שטעמו מצוץ דבש הזוהר הקדוש נפתח לבם ומתרחב מחם לחדש חדושים נפלאים בתורה הקדושה, וזכו לחבר חיבורים מצויינים^[ה].

[ד] ואפשר להמליץ על זה את דברי חז"ל הקדושים על הפסוק: "מה ה' אלוקיך שואל מעמך כי אם ליראה" ... אל תקרי מה אלא מאה. שבלמוד שעה אחת זה"ק בשבת יחשב לך למאה ימים של לימוד תורה של עשרת אלפים אברכים הלומדים עשר שעות ביום.

[ה] ובוודאי זכו לכל זה שהרי ה"אור הגנוז" טמון - ומתגלה בלימוד הזוהר הקדוש (כדברי הבני יששכר, ועוד צדיקים, ראה באור הזוהר), ומאיר את הנשמה, וכך זוכים לחדש נפלאות בתורה.

כולנו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! ומי יודע מה ילד יום[1]!!! -
משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום,
מגלים לנו, שרק בספר הזוהר פקון מן גלותא ברחמי, ורק אלו שילמדו
זוהר הקדוש ינצלו בתבת נח שהוא הזוהר הקדוש.

בואו ונתאחד כולנו ביחד ונתחיל ללמוד כל יום דף היומי של תיקוני
זוהר, שזה לוקח רק שתי דקות ביום, וזה אפשר גם ללמוד ולשמע
ב"קול הזוהר" בטלפון, ובשבת קודש נלמד שעה אחת למען תיקוני
השכינה הקדושה[2], ובעזרת השם יתברך, יתבטלו מעלינו כל גזרות
קשות ורעות, ונזכה לגאולה ברחמים, כמו שכתב הרשב"י, בספרא דא
פקון מן גלותא ברחמי, ביאור: בספר הזה נצא מן הגלות ברחמים.

וכמו שגלה לנו הרש"ש הקדוש בשכבו על ערש דוי סמוך לפטירתו,
השאיר לנו מעין צוואה כאשר אמר לבנו רבי חזקיה יצחק זי"ע א:
"יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות,
ובלמוד זה תלויים גאולתינו וביאת משיח צדקינו" ... "ותורת הסוד מה
יהא עליה"? (ספר הרש"ש עמ' 158). מלותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש
מרחפות בעולם, תובעות עלבונן, ומפצירות לקיימן. "ותורת הסוד מה
יהא עליה?!" ... והקול קורא במדבר פנו דרך לאלקינו. הקדישו מזמנכם
היקר בכל יום לשם שמים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו -
ברוחניות ובגשמיות.

בְּחֵמֵשׁ מֵאוֹת ש"ח נְבִיא אֵת הַמְּשִׁיחַ!!!

רבותי, יש לנו כאן ב"ה קדוש השם גדול ונורא! פן ירבו כְּלָנוּ מֵתֵאֲסָפִים
כָּאֵן לְמַעַן הַרְבוֹת כְּבוֹד שָׁמַיִם!!! כָּאֲשֶׁר כָּל אֶחָד יִקְנֶה 100 סְפָרֵי

[1] וכבר נשמע דברו של מרן הגאון הצדיק רבי יוסף שלום אלישיב (שליט"א) זצוק"ל, שהמצב היום יכול להיות מסוכן ח"ו יותר ממלחמת העולם, וצריכים זכויות גדולות בעם ישראל, ולהרבות בתורה ומצוות.

[2] וכבר ידוע מעשה מהגאון רבי יהודה צדקה זי"ע, ראש ישיבת פורת יוסף, שבילדותו [כבן 10 שנים בא לקבל ברכת האדמו"ר מגור "האמרי אמת" זי"ע, ושאלו מפני מה יש למסכת שבת 24 פרקים, והלך הגר"י צדקה לשאול לחכמי הספרדים, וחזר ותשובתו בידו, ששבת היא כלה ובת זוג לישראל - ולכלה צריך שיהיה 24 קישוטי כלה כנודע ליודעי ח"ן. [א"ה: ובשבת ביותר ראוי לקשט הכלה העליונה היא השכינה הקדושה].

תקוני זהר בפחות ממחיר הקרן בחמש ש"ח לספר, סך הכל 500 ש"ח, ויחלק את זה למשפחה ולחברים, ולכל העיר, וחברך חברך אית ליה וכך בסייצתא דשמאי נגיע לשני מליון יהודים, וכיחד עם בני משפחותיהם, [מינימום כל משפחה יש 6 נפשות - כפול שני מליון שנה שנים עשר מליון יהודים], וכך נגיע לכל עם ישראל לומדי זוהר הקדוש, עתה מובן איך בזכוי הרבים לא יבואו לידי חסרון כי מכפיל את זכויותינו למיליארדי שעות תורה עד אין קץ, וכמו שפיתוב בזוהר הקדוש שהגאלה אחרונה תבוא רק בזכות ובכח התורה הקדושה, וכתבו המקבלים שהעצה היחידה להנצל ממלחמת גוג ומגוג^[ח] היא, ללמד תורת הסוד ולמוד הזוהר הקדוש בראשונה, ותכף ומיד מגיע המשיח.

במיוחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ילמד עם בנו, מחנך עם חניכו ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תישים, כך יחדר תלמודם מנערוותם, לתלמודי תורה, לישיבות ולפוללים, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזכה להיות מבני עליה כמו שפיתוב בכסא מלך בהקדמה לבאורו על תיקוני זוהר. וכבר פסק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל, מלמד צריך שילמד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמתית.

בכחינו לשנות את המצב, בידינו הדבר, בואו נתגייס כולנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים,

[ח] ישראל מתאחדים בהר הקדוש בגימטריא (1679) כמנן בסכת תשבו שבעת ימים. [וענן ה' עליהם יומם], שהשכינה הקדושה חופפת על ישראל, וזוכים ל"סכתה לראשי ביום נשק", [עין ירושלמי יבמות ע"ח, וכמו שתמיד הנה דורש בפתיחה לירחי פלה מרן בעל "אבי עזרי" זיע"א את הפסוק הנה, על ספנת האטום], ובזכות התאחדות עם ישראל בלמוד הזהר הקדוש, ננצל ממלחמת גוג ומגוג, ועוד כמו שהתורה צותה עלינו בסכת תשבו שבעת ימים, כך חייבים ללמד את הזהר הקדוש כל השבוע בלי הפסק. למוד הזהר הקדוש צלא דמהימנותא כספה: כתוב בתהלים (פרק ק"מ פסוק ח') "ה' אד-ני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק". ובירושלמי (יבמות דף ע"ח) אמרו: דבר אחר "ביום נשק" זה נשקו של גוג. וכתבו המקבלים דהסכף של הספה בבחינת בינה, הנקראת אם החופפת על הבנים בצלא דמהימנותא, וכמו כן הזהר הקדוש שלמוד בבחינת בינה, נחשב לסכף וצלא דמהימנותא, ומסכף ומגן ביום נשק שמציל ממלחמת גוג ומגוג (בדי ערבות).

מגידי שיעורים עם בחורים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן, התחילו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את לימוד הזהר הקדוש, ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את משיח צדקינו ברחמים.

רבתי היקרים, כבר אמר הנביא ישעיה (פרק י"ב פסוק ג) "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה". כלנו צריכים ישועה ורחמים, אך ידוע נדע כי כל הברכות^ט והישועות נסים ונפלאות בזכות הלמוד הקדוש, הנה, כי הרשב"י ז"ע כחו רב ועצום עד כדי שאמרו עליו בזהר הקדוש, אלו לא נתנה תורה בסיני אלא נתן לנו השם את רבי שמעון בר יוחאי דינו, שממנו תתגלה ותאיר לעולם התורה (זהר פרשת פנחס דף רמ"א).

ואפלו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ולזכות לישועות נפלאות, ובודאי הרשב"י ז"ע יכיר לכם טובה ותשפעו ממקור הברכות^י, שפידוע שהזהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

מורי ורבתי קהל קדוש!

עד מתי תהא שכניתא בגלותא? היאך לא נחוס על אבינו שבשמים?

מלך המשיח מתגולל ביסורים ומתחנן אלינו, הוא רוצה לבוא, השם יתברך רוצה לגאולנו, וכל זה תלוי רק בנו!!!

ומה העצה? משה רבינו, אליהו הנביא והרשב"י ז"ע א נתנו לנו עצה טובה קלה ומועילה מה לעשות לקרוב הגאולה, וכיצד נזכה שיבוא תכף ומיד.

אחים יקרים! כלנו ביחד יכולים להביא אותו, תכף ומיד בעזרת השם.

באחדות ובאהבת ישראל.

[ט] כתוב בתורה (דברים כ"ח ב'): "ובאו עליך כל הקלות האלה והשיגוף האל"ה ראשי תבות: אינו ל'ומדי ה'זהר ה'קדוש, באור: פאשר נדבק בתורה ונתקשר לנשמת הרשב"י ז"ע בלמוד הזהר הקדוש, ומשמים יכריזו עלינו שאנו לומדי הזהר הקדוש, אז נזכה לכל הברכות הפתובות בתורה ולגאולה שלמה בב"א.

[י] כל אחד רוצה שדוף טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניו.

עלינו להרבות מליוני שעות תורה.

ולזכות לכל זה, יכולים רק בלמוד זוהר הקדוש.

מורי ורבותי, כלנו רוצים לקרב את הגאולה ברחמים ומתארגנים לקיים תקנת הרמח"ל לכנס את כל היהודים בתבת נח של הרשב"י זי"ע.

על כן מתארגן קו טלפון עולמי וכל אחד יקח על עצמו שעה או חצי שעה ביום להשתתף באלף סיומי זוהר הקדוש ביום אחד (לכל הפנים),

ולהתחבר כל היהודים באהבה ואחדות למען שמו באהבה.

פרטים אפשר לקבל אצל חברי הועד העולמי להצלת עם ישראל, שעל ידי הארגון הקדוש "מפעל הזהר העולמי" יצ"ו.

ברוך ה' שזכינו שהגאון הצדיק המקבל הרב בניהו שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקבלים "נהר שלום" ירושלים, והרב מזכה

הרבים העולמי רבי פנחס ראובן שליט"א, הוציאו כעת סטים של זוהר הקדוש במהדורה מיחדת עם תרגום ללשון הקדש, במחיר מסבסד, וכך

כל אחד יכול לתחיל ללמד ולהבין זוהר הקדוש, שעל זה אמר בעל הכסף מלך: אם יבין מאמר אחד עולה לו ללמוד שנה תמימה, ובזה

יזכה להיות מבני עליה, היושבים ראשונה במלכות.

**התעוררות ללמוד מוסר והתחזקות בלמוד הזוהר הקדוש
במים אלו**

בעשרת ימי תשובה יראי שמים נוהגים ללמד כל יום מעשרת ימי תשובה פרק אחד מהרמב"ם הלכות תשובה שיש בו עשרה פרקים, פרק

אחד ליום.

עוד כתבו הרפ"י יוסף (סימן תר"ג ס"ו), מט"א (ס"ד), שיש ללמד ספרי מוסר בעשרת ימי תשובה, וכך החיים (סק"י), ומשנה ברורה (סק"ב), מביאים

שהרא"ש כתב שיקרא באלה הימים באגרת התשובה של רבינו יונה.

ונהגו כל עם בני ישראל בני נביאים ללמד ולסיים את ספר התקוני זוהר הקדוש, וכן ללמד את האדרות הקדושות.

כתבו המטה אפרים (ס"ד), אור צדיקים (סימן ל"ו סעיף ב') רוח חיים (סימן תר"ג אות ד'), שכל תלמיד חכם חייב ללמד קבלה בפרט באלו הימים.

צְרִיכִים לְעֶסֶק גַּם בַּחֲלֵק הַנְּסֻתָּר

כְּתוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ אַרְח חַיִּים (סימן עדר"ת סע"ף א), מְדַלֵּיקִין מִנֵּר לָנֶר, וְכַתּוּב עַל זֶה הַדְּמָשֶׁק אֲלֵיעֶזֶר (תַּנְיָנָא צ"ט), הַנְּגוּרֹת רוּמְזִים לַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיֵּשׁ בַּתּוֹרָה חֵלֶק הַנְּגַלָּה וְחֵלֶק הַנְּסֻתָּר, וְצְרִיכִים לְעֶסֶק גַּם בַּחֲלֵק הַנְּסֻתָּר, דְּהֵינּוּ סְפָרֵי חֲסִידוּת [הַמְּלֵאִים מְזוּהָר הַקְּדוּשׁ], וְאֵין לְהִסְתַּפֵּק רַק בְּזֶה שְׁנוּסֵעַ לְרַבִּי אוֹ שְׁבִיאָרְצִיט שֶׁל צְדִיק לֹא אוֹמֵר תַּחֲנוּן וּבְזֶה חוֹשֵׁב שֶׁהוּא חֲסִיד גָּדוֹל, אֲלֵא יֵשׁ לְלַמֵּד בְּסְפָרֵי חֲסִידוּת וּלְהַתְנַהֵג עַל פִּי דְרַכֵּי הַצְּדִיקִים, [אֲשֶׁר כִּידוּעַ הַבְּעַל שֵׁם טוֹב וְכָל תְּלִמִּידוֹ הַקְּדוּשִׁים זֵרְזוּ וְצוּוּ לְכָל הַיְּהוּדִים הַגְּאוּנִים עִם הַפְּשׁוּטִים לְלַמֵּד וּלְעֶסֶק בְּלִמּוּד הַזוּהָר הַקְּדוּשׁ, וְעוֹד מְלַתֵּם אֲמוּרָה וּמַהֲדַדֵּת מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ שְׂאֵי אֲפָשֶׁר לְזַכּוֹת לְיִרְאָת שְׁמִים טְהוֹרָה וְאַהֲבַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּלִי הַלְּמוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה שֶׁל הַזוּהָר הַקְּדוּשׁ, לֶךְ נָא רְאֵה בְּסֵפֶר אוֹר הַזְּהָר הַשְּׁלֵם אֶת דְּבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים וְתוֹרָה צְמֵאוּנָד].

הַגְּאוּן הַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ הַמְּקוּבָּל הָאֵלּוֹקִי רַבִּינוּ יְהוּדָה פְּתִיָּה זִ"ע
מַחְבֵּר הַרְבֵּה סְפָרִים בַּנְּגַלָּה וּבַנְּסֻתָּר

❧ הקדמה ❧

רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיָּה - מְגֻדוּלִי מְקַבְּלֵי בְּבֵל. - נוֹלַד בְּבִגְדָד בְּשָׁנַת תר"ט -
859' - נָפֶטַר בִּירוּשָׁלַיִם בְּשָׁנַת תש"ב - 942'.

בְּשָׁנַת תרס"ה - 905', בַּתְּחִלַּת הַמָּאָה הָעֲשָׂרִים עָלָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. - כָּבֵר
מִנְעוּרָיו לְמַד קְבֵלָה אֲצֵל גְּדוֹל הַמְּקַבְּלִים בְּדוּרוֹ, הַרַב יוֹסֵף חַיִּים.

מְסַפְּרָיו: "בֵּית לָחֵם יְהוּדָה", פְּרוּשׁ עַל סֵפֶר הַזְּהָר - "מֵתוּק לְנֶפֶשׁ", בְּאוּר
עַל סֵבֵא דְמִשְׁפָּטִים.

יֵין הַרְקָח - בְּאוּר עַל הַ"אֵידְרָא רַבָּא" וְהַ"אֵידְרָא זוּטָא", שֶׁבְּסֵפֶר הַזְּהָר.

בֵּית לָחֵם יְהוּדָה - פְּרוּשׁ עַל סֵפֶר הַקְּבֵלָה עֵץ חַיִּים.

מִנְחַת יְהוּדָה (הַנְּקָרָא גַם "רוּחוֹת מְסֻפּוֹת") - פְּרוּשׁ עַל הַתְּנַ"ךְ עַל פִּי הַקְּבֵלָה.

חֲסִדֵי דוֹד.

[וּמְנִינְיוֹ, הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי דוֹד שְׁלוֹם בְּצָרֵי שְׁלִיט"א, רֵאשׁ יְשִׁיבַת

הַמְּקַבְּלִים "הַשְּׁלוֹם" בִּירוּשָׁלַיִם]

הרשב"י בא מעולם העליון לתן הספמה על ספר הקדוש יין הרקח

כאשר עלה רבי יהודה פתיה לארץ ישראל, ביומו השני בירושלים, בא לבקרו הרב הגאון רבי אברהם עדס. (מנכדיו הגאון הגדול רבי יהודה

עדס שליט"א ראש ישיבת "קול יעקב" ירושלים)

רבי יהודה קבלו בכבוד הראוי ושאל אותו בהתרגשות: "מדוע הטריח כבודו את עצמו לבוא לבקרני?" - השיב לו הרב עדס: "בדבר חשוב מאד באתי אליך" - "מהו הדבר?" שאל הרב פתיה.

"כבודו כתב פרוש על האידרא רבא והאידרא זוטא ועדין לא הדפסת אותו?" - "כן" ענה הרב פתיה - "כתבתי את הפרוש לפני פחמש עשרה שנה. אך מנין ידוע למעלת כבוד תורתו על פרושי זה? כי דבר זה לא גליתיו לשום אדם מעולם ורק אדוני אבי מורי ורבי יודע על כך".

הרב אברהם עדס ספר לו כי נגלה אליו התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן בחלום, וכך אמר לו: "בימים הקרובים צריך לעלות לירושלים ארי מבבל, רב גדול ומקבל עצום בשם יהודה פתיה, אשר כתב פרוש על ה"אידרא רבא" וה"אידרא זוטא" שחברתי. וזה כמה שנים נמצא באמתחתו ולא הדפיסו. אבקשך להשפיע עליו שיוציאו לאור ולעזר לו בזה", על כן באתי אל כבודו לודא את אמתות החלום ולהשפיע על כבודו להדפיס את הפרושים.

ענה רבי יהודה פתיה ואמר: "צעיר הייתי לימים, ולא רציתי להוציא לאור, אך כעת ברור לי, כי מהשמים מסכימים לפרושי, והנני בעזרת השם אוציאו לאור בקרוב". אך רק לאחר שלש שנים הדפיס הספר, בשל מחלות נאלץ הרב פתיה לחזור לעיר בגד שפכבל ושם נשלמה הדפסת הפרוש על האידרות.

כל אחד ילמד את האדרות בכל חודש אלול עד יום הכפורים בראש השנה תשע"א זכיתי להיות במירון, וכשחפשתי ספר האידרא ללמד בו, אחרי שסימתי ביום השני את התקוני זהר הקדוש, אז רציתי גם לסים בשבת תשובה את האידרות הקדושות, וחפשתי ולא מצאתי אפלו ספר אחד, עד שמשמים זמנו לידי את ספר האידרא עם

פרוש י"ן הרקת, ומאד שמחתי על זה והתחלתי ללמד בעיון ובשמחה גדולה את האידרא עם פרושו הנפלא, ושם מצאתי פתוב שכל אחד ילמד בכל חדש אלול עד יום הכפורים את האידרות הקדושות, וששתי ושמחתי כמו שאמר דוד המלך ע"ה (תהלים פ"ט ק"ט קס"ב) שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב.

התעוררות ללמוד חכמת הקבלה - ואילו שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני

הקדמת ספר "בית לחם יהודה" להרב המקבל האלקי הגאון הצדיק יאודה משה ישועה פתיא זכר צדיק לברכה: מביא את דברי הזהר הקורא לעוסקים בחכמת האמת "אינון דהוו קיימי בטורא דסיני". ובזהר בהעלתך (דף קנב) קרי לעוסקים בחכמת האמת אינון דהוו קיימי בטורא דסיני, וזה לשונו: חכימין עבדי דמלכא עלאה, אינון דקיימו בטורא דסיני, לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו'. עד כאן לשונו.

[ונכתב בצדו, אמר מעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני].

ונראה לי בכאור פונתו כי בתחלה כשיצאו ישראל לקראת האלקים היו מתיצבים בתחתית ההר ואחר כך נאמר: "וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק", כי היו יראים פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו. והיה מקצת מהעם שהיו ששים ושמחים לקראת השכינה ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמד מרחוק אפילו אם ימותו ממש, ועליהם הוא מה שכתוב בזהר הנזכר אינון דקיימו בטורא דסיני, כלומר ולא נעו ועמדו מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף ולכן הם זוכים לחכמת האמת. ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק כן הם עושים גם עתה שנסים ועומדים מרחוק לחכמת האמת מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

לית אתר פנימאה בכל אינון פאינון דידיעי רזא דמאריהון וידעי לאתדבקה בהו בכל יומא

גם בזהר ח"י שרה (דף קל:): אמר ולית אתר פנימאה בכל אינון פאינון דידיעי רזא דמאריהון וידעי לאתדבקה בהו בכל יומא, על אלין כתיב,

(ישעיה סד) עין לא ראתה וכו' אליו אינו דמאריהו משתבח בהוון בכל יומא, אליו אינו דעאלין בין עלאין קדישין, ואליו עאלין כל תרעי דלעילא ולית מאן דימחי בידהוון וכו'.

מי שעוסק בחכמת האמת נקרא בן להקדוש ברוך הוא

גם מי שעוסק בחכמת האמת הוא נקרא בן להקדוש ברוך הוא כמו שכתוב בסוף פרשת בהר (דף קיא:): ברעיא מהימנא יעוין שם.

וכן בענין הענש המעתד לאותם שאינם עוסקים ברזי תורה רחמנא ליצלן אשר בזהר פקודי (דף רמז:): וזה לשונו: האי חיותא יופיא"ל שמיה, ואיהי קיימא בכל רזי דחכמתא (פי יופיא"ל בגימטריה קבל"ה) לכל אינון מפתחאן דחכמתא קיימין ביה וכו'. האי חיותא קדישא קיימא כד נשמתא סלקא ומטאת לגביה, כדין שאל לה ברזא דחכמתא דמאריה, וכפום ההיא חכמתא דרדריף אבתרה ואדבק בה הכי יהבי ליה אגריה. ואי יכיל לאדבקא ולא אדבק, דחי ליה לבר, ולא עיילה, וקיימא תחות ההוא היכלא בכסיפו, וכד נטלי גדפייהו, אליו שרפים דתחותה דהאי חיותא, כדין כלהו בטשי בגדפייהו, ואוקדון לה ואתוקדת ולא אתוקדת, וקיימא ולא קיימא, והכי אתדנת בכל יומא, נהירת ולא נהירת. ואף על גב דעובדין טבין אית לה, בגין דלית אגרא בההוא עלמא, כאינון דמשתדלי בחכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהוון וכו', יעוין שם.

ולא די בענש זה אלא צריך לחזר ולבוא בגלגול כמה פעמים ולסבל צער עולם הזה וצער המיתה רחמנא ליצלן, ויש ספק בזה אולי יזכה בנשמתו גוף השני שבו יקים זאת המצוה כי אין מספיק לו לבוא בסוד העבור, כמבאר בתחלת שער המצוות וזה לשונו:

לעולם בענין עסק התורה שהיא אחד מרמ"ח מצות עשה אם לא השלים אותה שהוא ענין עסקו בפרד"ס התורה שהוא ראשי תבות פשט רמז דרש סוד בכל אחת מהם כפי אשר יוכל להשיג עד מקום שידו מגעת לטרח, ולעשות לו רב שילמדהו, ואם לא עשה כן הרי חסר מצוה אחד של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה ככל המצוות וצריך שיתגלגל עד שיטרח בד' בחינות של הפרד"ס הנזכר, עד כאן לשונו.

ומה מאד נמלצו בזה דברי הנביא ירמיה (סימן כ"ב) באמרו אל תבכו למת וכו' שהוא מדבר עם הצבור המתקבצים להספיד על איזה צדיק הנפטר רחמנא ליצלן על שנחסר צדיק אחד מהדור שהיה מגן בזכותו עליהם, וקאמר להו הנביא אל תבכו וכו' לפי שרפם של צדיקים אינם זוכים לעסק בכל ד' חלקי הפרד"ס ואם פן מכרחים הם לחזור ולבוא בגלגול כדי להשלים למודם בד' חלקים פי אפילו הוא עסק בג' חלקי הפרד"ס לא יצא ידי חובתו ועליו נאמר "הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר" להחזירו בגלגול ואם פן הויא פסידא דהדרא. ואפשר שבו ביום שנפטר הוא חוזר ומתגלגל כנזכר בזהר ריש פרשת אמר יעוין שם. ואם פן אין לכם פסידא כל כך, אמנם בכו בכו להלף, לאותו צדיק שכבר עסק בד' חלקי הפרד"ס, פי תבת להלף היא חסר ו' ואם תחשב תבת להלף ד' פעמים עם ד' הכוללים שהם כנגד ד' חלקי הפרד"ס הם בגימטריה פרד"ס. שזה הצדיק לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו פי על ארבעה לא אשיבנו. שזהו פסידא דלא הדרא באמת ונחסר לגמרי מן העולם הזה.

והנה בעירנו בגדד יבנה עירנו אמן, היו לנו שנים פרוכים זהב הסוככים על העיר מבית ומחוץ והמה אשר היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם, הראשון בקדש צדיק יסוד עולם חכם רבי יוסף חיים בן חכם רבי אליהו בן חכם רבי משה חיים זכר צדיק וקדוש לברכה. ושני בקדש הרב הגאון חכם רבי שמעון אהרן אבא בר אבא המכנה אגסי זכר צדיק וקדוש לברכה.

המחבר ספר בני אהרן על שער הגלגולים, אשר ב' צדיקים אלו הם לבדם היו נמצאים בעירנו שרב עסקם היה בעץ חיים ובשמונה שערים, כל אחד ואחד הוא עוסק לבדו בחדר משפיתו בפני עצמו, והמה בזכותם וצדקתם היו מגנים על העיר זה מפה וזה מפה...

וכתבתי זה להיות מזכרת לחכמי הדורות לידע ולהודיע ולהודיע ולהודיע שפמה צרות, רבות ורעות גורמים לעולם בהתרשלים מעסק רזי התורה

וכתבתי זה להיות מזכרת לחכמי הדורות לידע ולהודיע ולהודיע שפמה צרות, רבות ורעות גורמים לעולם בהתרשלים מעסק רזי

התורה כמו שכתוב בתקונים הנזכר לעיל דגרים עניותא וארף גלותא וכו'. וקצר גלות השכינה וקצר צרת ישראל וקצר גלגולם הכל הוא תלוי בצוארם על שיש בידם יכלת לעסק בחכמת האמת ואינם רוצים למעט משעור למודם הקבוע להם ולהניח פנאי לעסק ברזי תורה וסודותיה והוא רחום יכפר בעדם.

... גם כל קושיא אשר תזדמן לפני הלומד ממקום אחד לא יסמך על זכרוני אלא צריך לעיין עליה במקום ההיא וגם ראה יראה בדברינו אשר שם כי אולי היא מתישבת במה שכתוב שם. ודי בהערות אלו. ונתתי לו יד ושם בישראל "בית לחם יהודה" יען כי כבר מסכתי ייני "זין הרקח" על אדרא רבא ואדרא זוטא והגשתי לפני רבנן ותלמידיהון וכבר שתו ורוו. ונודע כי אין הסעדה בלא לחם וכמו שכתב הרשב"י זכרונו לברכה בזהר ויקרא (דף ד) על פסוק אכלו רעים וזה לשונו: מאן דאית ליה גרבי דחמרא, אכילה בעיא וכו' וכתב לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי. לכן עשיתי בית לחם להגיש להיושבים לפני השם לאכל לשבעה ממה שתגן השם את עבדו בן אמתו חנה נשמתה עדן. ובכן אנו ליה וליה עינינו. תכון תפלתנו. וזאת ליהודה ויאמר אנא אלהינו. שעה אל שועתנו. חוס ורחם עלינו. ומבין הגויים קבץ פזורינו. ותטענו בארצנו ואת צמח דוד עבדך מהרה תצמיח בימינו. ומלך ביפיו תחזינה עינינו. ישמח לבנו ויגל כבודנו. במהרה בימינו. פן יהי רצון אמן.

כה דברי המחבר האי לחמא עניא

הצעיר ואודה משה ישועה, יחזקאל ישועה פתניא ישמרהו צורו ויחיהו
(בית לחם יהודה חלק ראשון)

"בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

וּבִּוּדָאֵי כְּשֶׁהַמְּשִׁיחַ יָבוֹא, אֱלוֹ שְׁלֵמֵדּוֹ זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה, הֵם יְהִיּוּ הַרְאֵשׁוֹנִים
לְקַבֵּל פָּנָיו, וּמְשִׁיחַ יֹאמֶר לָהֶם יִישֵׁר כַּחֲכָם שְׁזִרְזוּתָם הַגְּאֻלָּה,
וּבְזִכּוֹתְכֶם הָעוֹלָם קִיָּם, וּבֹא עַל תְּקוּנֵנוּ הַשְּׁלָם.

הַלְוֵאֵי שְׁנוּזָכָה לֵהִיּוֹת מִן הַזּוֹכִים הַמְּאֻשְׁרִים, שֶׁהַמְּשִׁיחַ בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֲצָמוֹ
יַעֲיֵד עָלֵינוּ – "בְּזִכּוֹתֶיךָ הַגְּעֵתִי". עַל כֵּן, יְהוּדִים יְקָרִים, תְּנוּ לִימוּד
לְשֵׁם שְׁמַיִם, הַקְּרִיבוּ מִדְּקוּוֹתֵיכֶם לְמַעַן הַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרֵנוּ, לַגֵּרָם לַפְּדוּת נַפְשֵׁנוּ, וְנִלְדָּה פּוֹלְנוּ כְּאַחַד יַחַד לְקַבֵּל אֶת אוֹר פָּנָיו
מִלֶּדֶת הַמְּשִׁיחַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

וְכִלְנוּ כְּאַחַד נִזְכָּה שְׂיִקִּים בְּנוֹ נְבוֹאָת הַרְשָׁב"י "זִכְאָה דְרָא דְהֵאֵי אֲתַגְלִיא
בֵּיה" וּבְסִגּוּלָתוֹ "וּקְרֵאתֶם דְרֹר" וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ, בֶּן דָּוִד מְשִׁיחֵנוּ
מִלֶּדֶת בְּיָפִיו יָבוֹא וַיְגַאֲלֵנוּ, בְּ"עֵז" וְהִדְרֵךְ אֱלֹקֵינוּ, וּבְשִׁכְרָה זֹאת א-ל חֵי חֲלֻקְנוּ,
וְנַחֲחָה עָלָיו רוּחַ ה' צוֹרְנוּ מְגִנָּנוּ, יְגַלֶּה כְבוֹד מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ, וְאִזּוֹ יִשְׂמַח
לְבָנוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ, בִּישׁוּעַת מַלְכֵנוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

